

ЛІЦЕЇСТ

Газета Ніжинського ліцею Ніжинської міської ради
при НДУ імені Миколи Гоголя
№ 5 січень – лютий 2014 року

Минають ліцейські роки

*Минають роки за роками,
Щасливі, радісні, сумні...
Та рідний ліцей завжди з нами,
Назавжди у нашій душі!
Тут, у ліцеї, ми зростаєм,
Мужнієм, пізнаємо світ,
Тут мудрості скарб відкриваєм,
Завжди захищені від бід...*

31 січня 2014 року актову залу нового корпусу НДУ ім. М. Гоголя була вщерть переповнена глядачами, які традиційно зібралися на свято “Вас запрошує ліцей”. І знову об’єдналися всі разом: учні, вчителі, випускники. Чарівні посмішки й невимушене спілкування нам дарували ведучі: учениця 1 курсу фізико-математичного класу Коткова Ангеліна та випускниця лінгвістичного класу 2012 року Подолянко Юлія.

Зустріч випускників відбувалася в ювілейний для ліцею навчальний рік— сьогодні нам виповнилося 20... Який же він – сучасний ліцей? Відповідь шукали й знаходили протягом вечора, переглядаючи відеоролики “Ліцей – моя адреса”, “Життя в ліцеї: яким воно є?”, “Один день із життя ліцеїста”. Приємне враження викликала

майстерна гра на гітарах учнів 1 та 2 курсів фізико-математичних класів Костриці Дмитра, Халимона Тараса, Морозова Дмитра, Кузьменка Дениса.

Справжній танцювальний батл (хіти 90-х проти 2000-х) влаштували дівчата. Виступ підтримувався бурхливими оплесками, які не змовкали й під час перегляду слайдів “Спроба в шоу-бізнесі”. Усі з посмішками та приємними спогадами дивилися на вчителів, які перевтілилися в зірок екрану. Потім відомий маг та екстрасенс Мелашенко Роман силою своєї енергетики читав думки Манойленка О.І., Алексеєнко С.Г., Крапив’янської Л.В., Симан С.М.

Особливо яскравий виступ подарували всім присутнім випускники Бронзенко Марина та Арвахі Роза з клубом “Позитив”.

Ліцейська сім’я випускників із року в рік зростає. І нам так приємно було відчувати, що ми належимо до цієї дружної ліцейської родини викладачів, учнів, випускників.

**Шкурат Вікторія,
учениця I курсу лінгвістичного класу**

Дню Святого Валентина присвячується...

**Кохання не знає ні міри, ні ціни
(Еріх Марія Ремарк)**

Про кохання завжди говорили, говорять і будуть говорити. Це одна із тих тем, яка здається нам банальною, але насправді є надзвичайно таємною та особистою.

Класики про кохання:

«Я був щасливий, якщо називати щастям дзеркало, у якому відображається кохане обличчя, чисте й прекрасне»
(Еріх Марія Ремарк)

«Коли я кохаю когось, то ніколи нікому не називаю його імені. Це все одно, що віддати іншому певну частинку близької тобі людини»

(Оскар Уайльд)

"Проти мене цілий світ – і я один. Тепер ми разом, мені нічого не страшно»

(Михайло Булгаков)

«И целый мир возненавидел, чтобы тебя любить сильнее»

(Михайло Лермонтов)

Що ж таке «кохання»? Біль і страждання, радість і щастя? На це питання спробували дати відповідь учні ліцею та їхні викладачі.

«На мою думку, кохання – це почуття між чоловіком і жінкою, пристрасть, жага. На щастя, я відчула це прекрасне почуття, тому хотіла б кожному побажати відчути його»

**(Оля Бузун, 1 курс,
історико-правознавчий
клас)**

«Кохання – це найчистіше та найвище почуття, яке не має конкретного визначення, але коли воно приходить, то ти відразу все розумієш. У кожної людини воно своє, неповторне, усі ми відчуваємо його по-своєму»

(Денис Пузанов, 1 курс, фізико-математичний клас)

«Кохання – це певна прив'язаність до людини. Коли ти бачиш тривіальне повідомлення, ти посміхаєшся, адже воно від нього. Це певний трепіт по тілу від його ніжних слів»

(Віка Шкурат, 1 курс, лінгвістичний клас)

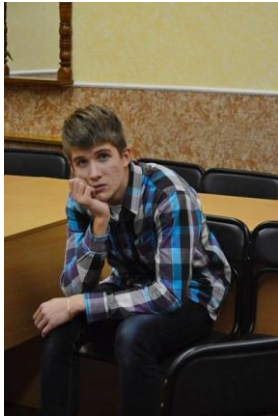

«По-перше, любов – це взаєморозуміння між людьми, які відчувають одне до одного почуття вірності, дружби, приязні та приємне почуття незрозумілості»

(Аріна Рубан, 1 курс, фізико-математичний клас)

«Любов – це біохімічний процес, який відбувається між двома особами чоловічої (ху) та жіночої (хх) статей»
(Діана Колесник, 1 курс, природничий клас)

"Кохання — це довіра, це життя! Кохання — це не тільки приємні емоції, але й взаєморозуміння, підтримка, допомога. Головне — це безкорисливість. Кохання — це безодня: падаючи вниз, ти не знаєш, що

буде далі"

(Стас Єрмак, 1 курс, лінгвістичний клас)

«Кохання – це насичене, сильно концентроване почуття, яке варто використовувати грамами й

поводитися дуже обережно»

(С. В. Солдатенко, психолог ліцею)

«Кохання – це джерело щастя, радості й спокою, одна із цілей життя, це необхідність і потреба в певній людині, відчуття, що все закінчується, коли ти її не бачиш»

(В.В.Мельниченко, викладач

історії)

«Кохання – це боротьба двох людей за те, хто більше щастя принесе один одному»

(С.І.Афанасова, викладач англійської мови)

«Кохання – це хімічна реакція, яка часто проходить у різних напрямках, а результат може бути неочікуваним. Деякі хімічні реакції ми пам'ятаємо усе життя»

(Н. П. Мазур, викладач хімії)

«Кохання – це те, що починається з посмішки й закінчується сльозами»

(Т. М. Даньшина, викладач української літератури)

«Кохання – це стимул до життя, світле почуття, яке повинне бути в кожному житті!»

(О. І. Манойленко, викладач історії України)

"Кохання – це єдине почуття, яке ніколи не дає спокою і не залежить ні від чого, це потік позитивної енергії, але одночасно це і рух по лезу"

(Л.С. Кошова,

педагог-організатор лінгвістичних класів)

**Рубрику підготувала
учениця I лінгвістичного класу
Моруга Вікторія**

Роздуми про вічне (за матеріалами учнівських творів)

 “Кохання – пандемія, яка залишає довготривалий вірус, викликає рецидив та ніколи не пропадає безслідно. Кохання як якоїсь чистої матерії не існує загалом. Це просто комбінація найрізноманітніших почуттів, що викликають незрозумілу суміш, яку ми звикли називати коханням...”

 “Любов” ніби звичайне слово, лише 5 літер, але вагомістю в ціле життя. Це почуття, котре змушує ламати принципи, телефонувати 5 разів підряд, прощати образи, вчиняти безглуздя, непритаманні тобі вчинки, губитися в роздумах та мріях, жадати побачитися та не вимагати нічого особливого: лише бути поряд!”

 “Ми не ладнаємо із собою, знаходячись поруч із коханою людиною. Так дивно жити своїми проблемами й забувати їх, коли разом, говорити дурниці, а потім вловлювати закохане відображення в очах іншого й прощати всі слова. Удавати, що все гаразд, а вночі жадібно перечитувати листи та засипати з фотокарткою в руках. У коханні немає правди. Кохання - це та штука, де люди вправляються в брехні. Ми не завжди віримо словам любові, але нам подобається щирість, із якою їх промовляють”.

 “Коханню не притаманні сильні фрази та довічні обіцянки. Воно інколи безжалісно несправедливе. На жаль, інколи люди настільки бояться його втратити, що не дозволяють йому піддаватись...”

 “Кохання - це гра. Змагання, яким бавляться обое. Існує режисер, і є претендент на роль. У цій партії завжди вигідніше бути першою фігурою. Уся суть любові в тім, що хтось вже з самого початку перебуває у виграшній позиції”.

 “Для мене завжди мали значення ці емоції, коли починаєш

захоплюватись... Навіть якщо не вперше, коли впевнений, що й не востаннє, коли "твоя" людина далеко не ідеальна, але змушує забувати про світ навколишній і оволодіває внутрішнім. Бере в полон усі клітини, заражає кров і заповнює всі прогалини. Чи має тоді значення, що буде далі?”

 “Почуття не знають терміну “кінець”. У відносинах немає поняття “завершилися”. Вони народжуються, жевріють і... ставлять паузи. І навіть якщо життєві дороги ведуть у протилежні сторони, людські стосунки все одно тривають: у думках, фотографіях, спогадах”.

 “Людину можна кохати лише тоді, коли вона завжди поряд. Усе інше – нікчемна підробка в схожих обгортках, тільки із сильнішим ароматизатором та привабливішим смаком. Насправді усі стосунки мають один сюжет: усе гарно розпочинається, і не обов'язково з кави. Далі варто пережити один холодний ранок та один спонтанний дощ, одну спокусливу ніч, якій не варто піддаватись...”

 “Стосунки не завжди потрібно закінчувати крапкою. Інколи варто поставити інший знак, яким би він не був. Звісно, можна проявити гордість, адже колись усе пройде. Рано чи пізно так стається завжди. У нього буде безліч дівчат, у неї — хлопець її мрії... Це життя. Таких, як вони, ще декілька мільйонів, чи не так? Просто в один день вони зустрінуться, відчують, що нічого не болить, але також стане дуже прикро, що усе так просто відпустили...”

*Матеріал підготували
учні I курсу лінгвістичного класу
Шапар Ангеліна, Моруга Вікторія,
Муха Вероніка*